

L a i v a s

THE SHIP

Savaitinis Lietuvių R. Katalikų Laikraštis

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

No. 13

Kovo (March) 28, 1925

Metai V.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

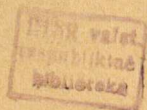
2334 So. Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

Ar Religija Yra Tik Privatinis Dalykas?

Visokio plauko laisvamaniai ir bedieviai mėgsta skelbti, kad tikėjimas, religija tai kiekvieno žmogaus privatinis dalykas. Reiškia, gali sau ką nori tikėti, bet tik nesirodyk viešumon su savo tikėjimu; savo širdyje buk sveikas, katalikas, savo namie privačiai melskis, kiek tik nori, bet viešai nesirodyk esąs katalikas, nedaryk jokių viešų pamaldų, nelisk su savo tikėjimu į visuomeninį gyvenimą, į mokyklą ar politiką.

Ką gi manyti apie šitokį bedievių pasakymą? Pirmučiausia, reikia pastebėti, kad bedieviai skelbdami, religija esanti privatinis dalykas, patys sau prieštarauja. Tik pažiūrėkime į bedievių spaudą ir jų organizacijas. Bedieviai per savo spaudą ir organizacijas varo baisiausią kovą prieš katalikų religiją, stengiasi ją kitų žmonių sielose griauti. Keistai tad atrodo. Jei religija yra privatinis atskiro žmogaus dalykas, tai kam gi jų, bedieviai, ja taip rūpinatės?



Kam užkabinatė religiją spaudoje, mitinguose ir t. t.

Kai susipratęs katalikas dirba viešai, rupindamasis visuomenės veikime laikytis tikėjimo nurodymų — tai bedieviai tuojaus šaukia: kam, girdi, sąžinės dalykus kelti viešumon? O kai jie patys (bedieviai) stengiasi išplėsti iš žmonių širdžių tikėjimą spauda ir gyvu viešu žodžiu — tai nieko. Argi tai nėra įlsti į viešą gyvenimą su tikėjimo reikalais?

Jei jums, bedieviai, valia viešai griauti tikėjimas, tai ir katalikams turi būti valia tikėjimas ginti viešai, jis auginti ir jis reikšti visuomeniniame gyvenime.

Dabar, pažiūrėkime, ar iš tikro gali būti tiesa, kad religija tai tik privatinis dalykas?

1. Katalikų religija, Kristaus įsteigta, nėra tik vien atskiro žmogaus dalykas. Kristus, įsteigė Bažnyčią, tai yra, liepė savo pasekėjams jungtis į organizaciją, draugiją, kurioje tikintieji turi sulig Jo skelbtuoju mokslu gyventi. Kristus pastatė Bažnyčioje valdžią, kurios tikintieji privalo klausyti. Iš čia aišku, kad katalikų religija turi visuomeninę, drauginę žymę. Negali vadintis kataliku, kas religijos dalykuose nenorėtų su kitais turėti jokių santykių. Kitaip sakant, norėti, kad katalikas laikytų savo religiją vien tik privatinu dalyku, reikštų norėti, kad katalikas išsižadėtų savo religijos.

2. Kristus liepė Dievą ir artimą mylėti ne vien tik širdimi, bet ir darbais. Taigi katalikas privalo visur savo meilę Dievui ir artimui rodyti, ne tik priva-

čiuose, bet ir viešuose dalykuose.

3. Žmonės privalo reikšti Dievui garbę ir dėkingumą ne tik už kiekvienas atskirai suteiktas dovanas, bet ir už visuomenines gerybes, nes Dievas yra ir visuomenės įkurėjas. Taigi žmonės ne tik atskirai, bet ir organizuotai turi reikšti Dievui savo garbę ir dėkingumą.

4. Katalikų religija aukština darbą, nurodo priedermę vyresnybei tarnauti žmonių labui, liepia rupintis varguolių reikalais. Kaip gi tad katalikai galėtų išpildyti tuos religijos reikalavimus, jei nevalia kištis į visuomeninį gyvenimą su religijos dalykais? Sakyti, kad religija yra privatinis atskiro žmogaus dalykas, būtų tas pats, ką sakyti, kad katalikai nesistengtų būti naudingais valstybei ir visuomenei, kad nesirupintų vargdienių reikalais.

Matome tad, kaip klaidingas yra bedievių sakymas, religija esanti privatinis dalykas. Ne, religija yra viešas dalykas, be kurio negali būti visuomenėje nei tvarkos nei gerovės. X.



PRANEŠIMAS.

CICERO, ILL. Apaštalytės Maldos dr-tė turės extra labai svarbų susirinkimą nedėlioje, kovo 29 d. 1 mal. po sumos. Visi nariai esate kviečiami butinai atvykti į tą sus-mą.

Valdyba.

Geras Draugas.

Kiekvienam žmogui žinoma iš asmeniško patyrimo, kad beveik negalima gyventi be draugo, nes mūsų pati prigimtis reikalauja mums ligių ir panašių asmenų savo charakteryje ir apsiėjime, kurie išreikštų užjautimą mūsų nuliudime ir džiaugtųsi mūsų laimėje. Dauguma žmonių ir turi daug draugų, bet ar jie yra geri, tai tas yra visiškai kitas klausimas. Delto neužtenka tik turėti draugų, bet reikia taipgi gerai išrinkti, jį pažinti ir išbandyti jo budą, nes jau yra gana apgautų žmonių išrinkime draugų, kurie vieton džiaugtis iš savo draugo, apgailestauja ir net peikia tą valandą, kurioje jį sutiko.

Priežastis tokio neužganėdinimo yra tai, kad jie pasisavino netik gerus jų papročius ir ypatybes, kaip mandagumą, užjautimą ir dievotumą, bet taipgi ir blogas ydas nuo kurių yra labai sunku nusikratyti.

Gero Draugo Žymės.

Tarp daug žymių, kurias kiekvienas geras draugas privalo turėti, yra tam tikri ir bendri visiems žmonėms. Tais ženklais yra: teisingumas ir tikrumas. Jei draugas yra teisingas, jis niekadoms nemėgins kitų nuskriausti ir bus atviras su visais, ypatingai su savo draugais, kuriuose jis savo viltį padeda. Jis dalysis su jais savo mažais reikalais, skausmais ir net turtu kartais. Tikras draugas taipgi stengsis pasirodyti tokiu, kaip jis yra ir vengs puikybės ir veidmainingumo, kad nesuklai-

dinti tų, kurie daug nuo jo laukia ir jame savo ateitį padeda. Priešingai, jei žmogus neturi tokio budo, reikia su juo atsargiai apsieiti, nes gali palikti ne tik mūsų kuno, bet taipgi ir dušios priešas.

Gero Draugo Reikalingumas.

Draugas yra reikalingas. Ir tai mūsų yra beveik priedermė suieškoti vieną dar jaunystėje, užtai kad paskui bus lengviau vargti pasaulio sukuryje, jei mes turėsime padėjėją reikalinguose atsitikimuose. Paskui gal neturėsime laiko rinkti draugų, kada busime užimti kitais reikalais, o be gero draugo labai sunku gyventi. Kur mes gaušime suraminimą nelaimėje ir pašalpą reikale, jei ne pas draugą? Kas mums padės vargą vargti, jei ne draugas?

Bet mums taipgi nereikia užmiršti, kad kaip visi žmonės, taip ir mūsų draugas turi savo mažas ydas ir trukumus, kuriuos reikia nukentėti, jei mes iš tikrųjų rupinamės su juo kaipo draugu gyventi iki galo.

Mes taipgi beabejo turime savo trukumų, kurių patys nematome, užtai kad savymeilė neleidžia, vienok, žmonės su kuriais mes draugaujame, mato ir kenčia. Delto kaip mes nenorime, kad jie mums perdaug kliučių darytų, taip mums gero, ir nori mus pataisyti, tadą privalome patarimą priimti su mielu noru, o taip padarysime didelę pažangą ant tobulybės kelio, kuri yra visiems reikalinga.

Berželis.

V GAVĒNIOS SEKMADIENIS (KANČIOS)

E v a n g e l i j a

JOAN. 8, 46.



NUO metu sakē Jēzus žydu minioms: Kas iš jūsu gali parodyti manyje nuodėmė? Kuomet aš sakau jums tiesą, kodėl jus manim netikite? Kas yra iš Dievo, tas klauso Dievo žodžių. Jus todėl neklausote kad neesate iš Dievo. Žydai atsakė ir jam tarė: Argi neteisingai mes sakome, kad tu samaritonas ir velnio apsėstas? Jėzus atsakė: Aš neesu velnio apsėstas, aš gerbiu savo Tėvą, jus gi darote man negarbę. Aš neieškau savo garbės; yra kas jos ieško ir teisia. Ištikrųjų, ištikrųjų sakau jums, jei kas laikys mano žodžius, tas nematys mirties per amžius. Tuomet žydai tarė: Dabar mes žinome, kad tu velnio apsėstas. Mirė Abrahmas ir pranašai, o tu sakai: Jei kas laikys mano žodžius, tas neragaus mirties per amžius. Argi tu didesnis už mūsų tėvą Abraomą, kurs mirė. Ir pranašai taip pat mirė. Ką tu iš savęs darai? Jėzus atsakė: Jei aš pats save garbinu, mano garbė niekai. Yra mano Tėvas, kurs mane garbina, apie kurį jus sakote, kad jis esąs jūsų Dievas. Bet jus jo nepažįstate, aš gi pažįstu jį; ir jei sakyčiau, kad aš jo nepažįstas, būčiau lygus jums melagis. Bet aš jį pažįstu ir laikau jo žodžius. Jūsų tėvas Abrahmas džiaugėsi, kad jis

turėjo matyti mano dieną jis ją matė, ir džiaugėsi. Tuomet žydai jam tarė: Dar ne penkių dešimtų metų nesulaukei ir matei Abraomą? Jėzus jiems atsakė: Ištikrųjų, ištikrųjų sakau jums, anksčiau ne kaip buvo Abraomas, aš esu. Taigi, jie ėmė akmenų, kad į jį mestų, bet Jėzus pasislėpė ir išėjo iš bažnyčios.

L e k c i j a

ŽYD. 8, 11—15.



ROLIAI: Kristus, atėjęs kaip vyriausias busimųjų gėrybių Kunigas, per didesnę ir tobulesnę padangtę, ne rankomis padirbtą, tai yra ne šito sutvėrimo, ir ne ožių ir veršių krauju, bet savo krauju įėjo vieną kartą už visus į šventyklą, radęs amžiną atpirkimą. Nes jei ožių ir jaučių kraujas ir karvės pelenai, šlaksnant pašventina suteptuosius, apvalydamas kūną, kaip gi daug labiau kraujas Kristaus, kurs ankojo pats save nesuteptą Dievui, apvalys mūsų sąžinę nuo mirusių darbų, kad mes tarnautumėm gyvam Dievui. Ir todėl jis yra naujos sandaros tarpininkas, kad įvykus mirčiai atpirkti nuo padarytųjų po pirmąją sandora peržengimų, pašauktieji gautų amžinosios tėvainystės pažadėjimą Jėzuje Kristuje mūsų Viešpatyje.

Bolševikų Darbai Latvijoje.

(Rašo spec. "Laivo" korespond. iš Latvijos.)

Latvija dalijasi į tris dalis: Kuržemė (nuo Liepojaus iki Rygos), Vidžemė (nuo Rygos iki Estijos) ir Latgalija (toliausiai rytus buv. Vitebsko gub.)

Bolševikai valdė ilgiausiai Latgaliją ir tai po du kartus: prieš Vokiečių atvykimą (Vasar. m. 1918 m.) ir po jų atsitraukimo apie Spalio mėn. tais pačiais metais. Per 14 mėnesių bevaldydami tą šalį, taip buvo sunaikinę, kad

žmonės jau turėjo badą kentėti ir didelio vargo pritirti, o kas link — išniekinimo šventų vietų, indų, šventų rubų ir tikinčiųjų, tai gali susilyginti su Romos pagonų cezerais, kurie pirmuosius krikščionis persekiojo. Štai ką randame Latgalių kalendoriuje šiais metais.

Leiksnoje komunistai akmenimis išdaužė bažnyčios langus ir į vidų šau-

dē. Neicgale šventvagiškai bažnyčioje šeimininkavo. Įvedę į ją arklius, iškasė viduje gilią duobę, ieškodami aukso, sulaužė klausyklas, gotiškus altorių papuošimus ir sukrovė po sakyklą, o paskui viską užkurė. Jų vienas išėmė Švenčiausią Sakramentą, išniekino. Paskui priteršė bažnyčią, zokristiją. Kitas šaudė į kryžių, kurs buvo prieš bažnyčią ir tik tuomet nustojo Jėzaus Kančią niekinti, kuomet iš fronto atlėkusi kulka sužeidė šventvagiui ranką. Panašiai kaip Neicgale komunistai pasielgė Šventmūžės bažnyčioje, kurioje ant grindų išbarstė Švenčiausį Sakramentą. Sterninės bažnyčią bolševikai pavertė žmogžudžių lindine. Bokšte įtaisė tēmijimo vietą, o pačią bažnyčią apvogė ir apiplėšė, ką tik galėjo. Kitus daiktus sulaužė, Jėzaus Kristaus paveikslą kardais sukapojo. Vakaraus komunistai rengė bažnyčioje šokius grodami vargonais; galop pačius vargonus sudraskė, o zakristijoje įtaisė išeinamą vietą. Bažnyčią privedė prie tokio stovio kaip Neicgale.

Bykovo bažnyčioje, ieškodami aukso, sidabro, tie laukiniai žmonės sukapojo monstranciją, kielikus. Nidermūžės bažnyčioje ir kitur bolševikai su kepurėmis įbėgę, žmonėms kliudė melstis, staugdami ir kumščiais dauždami altorius „grumojo Dievui. Taipgi per švenč. Marijos Užgimimo atlaidus lenininkai varė žmones nuo bažnyčios, varė prie sunkių darbų, šaudė bažnyčion ir kėlė pragarinį trukšmą. Panašiai elgėsi ir Vydsmuižė, o Aglone, no-

rėdami 40 valandų atlaidus per Sekmines sutrukdyti, pradėjo suiminėti suvaživusius kunigus. Ilukštėje komunistai įlindę sklepuosna, sudaužė karstus, išvilko mirusius. Tą patį darė: Viliuose, Aglone, Prezmoje, Kroslavoje, Atašine, Annapolyje, Zvergzdine, Beržuose, Eversmūžė ir Varaklenuose, kur iš šv. Viktoro koplyčios išvilkę Borchų šeimynos balsamuotus lavonus (mumijas), valkiojo po turgų, o paskui įvilko juos į aplinkinių gyventojų namus, kad juos išgąsdinus.

Beržuose komunistai, ieškodami bažnyčioje paslėptų turtų, sudaužė medalijoną, įdėtą paminėjimui 1900 metų, suplėšė baldakimą, nuplėšė švenč. Marijos paveikslą nuo didžiojo altoriaus. Kudikėlio Jėzaus stovylą kardais sukapojo. Paskui valkiodami Šventųjų paveikslus ir stovylas po bažnyčią, šoko su velnišku pasiutimu. Beliauskų kaime toje pačioje parapijoje bolševikai šaudė į kryžių, o paskui, nuėmę mukelę, valkiojo žeme ir rykštėmis plakė, įvairiais negražiais žodžiais išniekindami V. Jėzų. Taip pat su kryžiumi pasielgė jie ir Mednų kaime Bolvų parap. Daug kryžių sukapojo ir sudegino. Visų parapijų kapinėse: Ludzos, Posines, Landskorono, Annapolio, Bolvų, Naglių, Užgoly, Vylkovo ir daug kitose vietose.

Bebrine komunistai, įsilaužę bažnyčion, apsimovė bažnytiniais rubais, lipo į sakyklą, klausyklas, staugė prie altorių, o paskui vienam, užgrojus vargonais šoko susikybę po bažnyčią. Cyskodos parapijoje Subinaitės kaime išbėgusios iš Rygos komunistų draugės,

palaidunės, kurios ganė karves, kuomet eidavo jas milžti, apsimesdavo dažnytiniais rubais. Preiliuose lenininkai išmetė iš koplyčios altorių ir kitus daiktus, apvertė ją į pasilinksminimo vietą. Šeštadieniais ir sekmadieniais darydavo į juose sueigas ir šokius su muzika iki nematomą jėgą juos iš ten neišvarė. Žmonės pasakoja, kad vieną vakarą jiems besilinksminant visos lempos vienkart užgeso, o antrą kartą po skliautais pradėjo kokios šmėklos rodytis, nuo to persigandę išbėgiojo. Panašias orgijas bolševikai rengėsi surengti ir Prezmoje, bet staigi vadovo mirtis nuo rankinės granatos, kaipo regima Dievo bausmė, sulaukė juos nuo bažnyčios išniekinimo.

Daugpilyje sovietų siuvasios dirbtuvės iš kamžų, albu ir kitokios bažnytinės medžiagos siuvo marškinius ir rubus komunistų moterims ir vaikams.

Kroslovoje bolševikai norėjo bažnyčios daiktus pasisavinti, ypač jiems norėjosi atimti bažnyčios orkestros triubas, bet parapijonys pasipriešino. Tad nakčia pagavo uolesnius iš tarpo jų: Baliulį, Požarskienę, Ozupą ir Kazlauskį, išsivežė į Daugpilį ir tenai sušaudė. Kazlauskis gavo šešias žaizdas, bet nemirtinas. Atsigavęs, nusliaužė į Gryvą pas vieną moteriškę, kuri jį priėmė ir laikė per savaitę; paskui paspruko pas lenkus ir dabar dar gyvena.

Tikinčiuosius, ypač kunigus ir žodžiu, ir raštais visur ir visaip niekino, žemino; ant galo bolševikai nutarė 20 žymesnių kunigų sušaudyti. Geresnieji žmonės praneša kunigams ir tie pas-

pėjo pasprukti arba į Lietuvą, arba ten pat miškuose, arba kaimuose pasislėpti. Taip kun. B. Skrinda, dabartinis Vilianų klebonas ir kun. Marijonų viršininkas Latvijoje slapstėsi Bolvų ir Beržų parapijų kaimuose per 4 mėnesius. Ten laikydavo šv. Mišias, klausydavo išpažinčių ir t. t. Du kunigu nepaspėjo pasislėpti, tapo bolševikų nužudytu.

Kun. Ksaveras Marcinijonas, Lietuvos, Neuteranų (Raguvkos) klebonas nesenai buvo užbaigęs bažnyčią muryti ir jis pasislėpė, bet komunistai išdaužė duris ir šovė į galvą; kuomet parpuolė, pradėjo pikčiaus žvėrių badyti durtuvais. Antras kun. I. Bikšis, latvis, Sandskrunos klebonas, taip pat bažnyčioje tapo nušautas, bet dar buvo parėjęs į kleboniją. Bolševikai sužinoję, kad dar gyvas, atbėgę durtuvais užbaigė badyti.

Daug ir kitų žmonių tai vienur, tai kitur bolševikai dėl mažos priežasties, dėl kokio neatsargaus atsakymo, yra nužudę, vien tiktai kad labiau įbauginus žmones ir sau palankesniais padarius. Taip tarp kitų tapo sugautos dvi Zibergo-Pliateraitės, Helena 23 metų ir Marijona 21 m. Dorai užauklėtos Krokavoje viename vienuolyne, linko prie vienuolinio gyvenimo. Daug jos gero darė žmonėms, daug vargšų maitino ir buvo žmonių mylimos ir gerbiamos. Prasikaltė bolševikams tuomi tiktai, kad buvo Kraslavos grajų Pliatarų dukterimis. Nepaspėjo jos su kitais ponais išbėgti ir persirėdžiusios kaikurį laiką slapstėsi, bet galop tapo sugautos ir arti dvaro Kazimierzyski

Illukštos parap. sušaudytos. Prieš mir tį prašē kad butų leista joms atlikti išpažintį, bet bolševikai nedaleido, tik sutiko duoti dešimts minutų prisirengti. Tuomet abidvi suklaupusios sudėjo rankas ir karštai meldėsi, save aukodamos Dievui. Paskui tarē, kad jau pasirengusios ir prie iškastų duobių sušaudē jas bolševikai ir dar nemirusias įmetē į duobes ir užkasē. Tikrai, girdint nuo pergyvenusių tas baisenybes žmo-

nių pasakojimus, skaitant raštus apie jų nuožmus darbus, šiurpuliai žmogų perima ir tik stebies kai dar žemē juos gyvus neprarijo. Į ką tai žmogus pavirsta, kuomet netenka tikėjimo ir Dievo malonės ir prie ko veda žmones bedieviškas socialistų ir laisvamanių mokslas,

Pakeleivis.

Beveik visos žinios paimtos iš "Latgolas Žemnika Kalendars 1925 godam" ir "Latvijos Vestures."

☪ Katalikų Pasaulys. ☪

Italija. Naujas šv. Petro muzejus, pradėtas prie pāpos Benedikto XV, atidarytas Ryme su didelėmis iškilmėmis. Muzejuje randasi daug įvairių dokumentų. Iš jų pažymėtini liečiantieji šv. Petro bazilikos istoriją ir kitas istorines Romos vietas.

Kanada. Visos galingesnės ir centralinės Kanados francuzų katalikų organizacijos, k. a. Katalikų Franko-Amerikonų Federacija, Kanados francuzų Jaunimo Sąjunga, Komercijos, Tautinės Federacijos, Auklėjimo ir Mokslo Draugija, Darbininkų Sąjunga, Katalikų sindikatai ir kitos keturių milijonų Kanadoj gyvenančių francuzų katalikų vardu pasiuntė generolui de Castelneau, Francijos katalikų nacionalės Federacijos pirmininkui sudėtinį laišką. Visi Kanados francuzai katalikai sveikina brolius už okeano, drąsindami juos tikybinėj ko-voje su socialistine Herrioto valdžia.

Visas laiškas labai nuoširdžiai, atvirai ir griežtai parašytas. Su skausmu žiūri, kaip Francijos vardas puoląs pasaulio akyse. Kad ir jiems jau 160 metų išeiviams iš savo Tėvynės-grėsia didesnis pavojus ištautėti, kuomet Francijos valdžia pas save pakelia Valstybę pažeminančią kovą prieš tikėjimo laisvę.

Belgija. Katalikiškųjų Draugijų Federacija Belgijoje pradėjo kovą su demoralizuojančiais raštais, paveikslais ir t. t. Visuose Belgijos didesniuose miestuose tveriasi tai kovai su palaidumu komitetai. Jų centralė yra Gand'o mieste. Tikimasi apvalyti Belgiją nuo jaunimą ir suaugusius tvirkinančių paveikslų, raštų.

Laikas butų ir kitoms tautoms pradėti kovą su ta įsigalėjusia palaida materializmo dvasia.

Rusija. Iš Ukrainos pranešama, kad netoli Žitomirio bolševikai sudeginę

katalikų kunigą. Sugavo, užvedė ant laužo, pakūrė ir sudegino. Dabar komunistai ginasi tą piktą darbą atlikę. Jie sumeta visą kaltę ant lenkų slaptosios policijos. Buk tai Lenkijos agentai tai padarę.

Francija. Kovo 1 dieną Nantes mieste susirinko 60 tukstančių katalikų protesto mitingan prieš Herriot'o prieškatalikišką veikimą Francijoje. Šešiasdešimt tukstančių Francijos piliečių, išklaušę susidariusios vidaus padėties stovį, numatydami, kad panaikinimas Francijos ambasados prie šventojo Sosto ne kam kitam tik pačiai Francijai daro didelės skriaudos, vienu balsu protestuoja prieš socialisto Herriot nekrikščionišką politiką. Generolas de Castelnau buvo svarbiausias mitinge kalbėtojas. Pasiųsta Šventajam Tėvui nuolankumo ir klusnybės telegrama.

Kinija. Shanghai mieste įvyko neprešeniausiai tautinis Katalikų Bažnyčios suvažiavimas. Jame dalyvavo 4 vyskupai, 4 apaštaliniai prefektai, 1 Trapistas vyresnysis ir 43 kunigai kartu su J. E. apaštaliniu Delegatu C. Constantini.

Shanghai mieste, Kinijoje, yra sena bažnyčia. Ji yra pastatyta 1640 metais. O 1794 metais ji buvo atimta iš katalikų ir perdirta į pagonų šventyklą. Tik apie prieš penkiasdešimt metų toji katalikų bažnyčia vėl sugrąžinta katalikams.

Kanada. Kanados katalikai daro didelę maldininkų Romon kelionę gegužės mėn. vidury. Kanadiečiai vyksta Romon tuo laiku, kuomet bus kanoni-

zuota, t. y. pripažinta šventais Kanados kankiniai už katalikų tikėjimą.

Montre'al, Canada. 19 kovo yra Šv. Juozapo diena. Liet. par. moterys susitarė ir sudėjo apie \$50.00, gi už tuos pinigus pirkė keliką ir pateną del dalinimo Šv. Komunijos. — Ta auka jos pagerbė Kleboną jo Vardo dienoje. Musų moterys šiais metais daug gero yra padariusios: įtaisė gražų divoną už grotelių prie altoriaus; — įtaisė ir pagražino Šv. Pranciškaus bei Šv. Antano stovyklas; — padarė ant Tabernakulio puikų uždangalą su karuna, — nupirkė dvį širdį su lempučėmis. — Dėja tik, kad nesenai viena iš jų tarpo nuėjo pas Dievą, kad gavus už savo gražus darbus užmokesnį, — tai Kajackienė, mirusi 8 kovo. —

Agotėlė.

Ispanija. Iš Romos pranešama, kad Ispanijai bus paskirti du nauji kardinolai laike šv. Tėvo konsistorijos 30 kovo dieną.

Italija. Tukstančiai maldininkų iš visų pusių vyksta Romon. Tą pačią dieną, kada šv. Tėvas priėmė Amerikiečius maldininkus iš Bostono, priėmė ir gi Francijos ir Vokietijos maldininkus. Šv. Tėvas į visus prakalba, apdovanoja Jubiliejaus atminčiai medaliais.

Francija. Tikybinė kova Francijoje įsisiubuoja. Katalikai visoje šaly smarkiai organizuojasi. Tukstantiniai katalikų mitingai reiškia protestą prieš valdžios prispaudimą. Kova eina už sąžinės ir įsitikinimų laisvę. Visose vyskupijose sudaryta parapijų sąjungos iš jų vyskupijų, o tos rišasi į Pro-

vincijas ir į visotiną Katalikų Federaciją. Didesniuose miestuose įvyksta nuolat dideliausi katalikų suvažiavimai. St. Exienne 10.000 dalyvių protestavo prieš socialistų valdžią, kuri gina žmonėms stoti vienuolynuosna, išmeta iš Tėvynės ramius kultūros darbininkus; kurie karo metu už bendrąją Tėvynę kraują liejo. Bayonne 500 parapijų tą pačią mintimi išskėlė savo reikalavimus valdžiai. Daromos didelės konferencijos vyskupijoje: de Rennes, Mordelles, Guipry, St. Coulomb, Guichen, Combourg, Cancale, Pas-de-Calais, Ardres, Marquise, Denain, Vigney, Ligueil ir t. t. ir t. t.

Kasdien ateina po kelesdešimt pranešimų iš įvairių Francijos pusių apie tą katalikų judėjimą prieš socialistų valdžią Francijoje: viena tik patriotinė Francuzų Sąjunga, skaitanti 630.000 narių, tą pačią prasmę protestuoja prieš Francijos Ambasados panaikinimą prie Vatikano.

Ispanija. Valence įvyko trečiasis tautinės ispanų katalikų studentų Konfederacijos suvažiavimas. Daug kalbėta apie reikalą turėti artimesnių ryšių su ispano-amerikonais. Nutarta leisti tautinio pobūdžio laikraštis.

Čekoslovakija. Tautinis Pragos teatras pastatė scenoje dramatinį Belgijos žydo veikalą: "Mesijas atėjo". Bet piktažodžiaujanti veikalo prigimtis iššaukė katalikų tarpe smarkų protestą. Tas papiktinantis veikalas užginta scenoje rodyti. Socialistai ir bedieviai dėl to spaudoje verkšlena. Nes jiems visa

tas gera, kas katalikų įsitikinimus paneikina ir šmeižia.

Roma. Tarptautinė telegrafų agentūra praneša, kad kovo 30 d. Romoje bus paskirti nauji du Ispanijai kardinolai, butent Sevilijos ir Grenados arkivyskupai.

Italijos tautinio centro komitetas, kuris jungia katalikus prie fašistų valdžios, nutarė pasiųsti solidarumo ir draugiškumo pareiškimą Francijos Katalikams kovoje už savo tikybinės teisės su socialistine Herrioto valdžia.

Belgija. Iš Versiers (Belgijoje) praneša, kad pakilusias gaisras tėvų Jezuikų kolegijoje padarė virš vieno milijono frankų nuostolių.

Italija. Gavėnios pamokslininkai buvo priimti šv. Tėvo audiencijoje. Šv. Tėvas Pijus XI į juos prabilęs ragino paskatinti savo klausytojus melstis šv. Tėvo intencija.

Mirė J. Eksc. Mykolas Cerreti, tituliaris Lyddos vyskupas, rupinęsis Italijos emigrantais 41 amžiaus metais. Jisai buvo pašvęstas vyskupu 1920 m. Nuo 2 kovo d. 1923 m. buvo Italijos armijos ir laivyno vyskupas.

Francija. Lucon vyskupijoje kaiku-riems parapijų klebonams socialistinė valdžia uždraudė dėstyti privačiose net mokyklose katekizmą sau parinktomis dienomis. Įsako tai atlikti sekmadieniais, arba ketvergais, kuomet mokykloje nėra pamokų. Neklausiančius žada socialistas smarkiai bausti, net kalėjimu. Ir už ką? Už katekizmo mokslą, teikiamą vaikučiams. Ar-gi socialistai ne tamsybių apaštalai? Aišku.

Meksika. Meksikoje buvo bepa- kylanti bažnytinė tautininkų sekta, atš- kala, kaip Amerikoje lietuvių tarpe “ne- zaležninkai.” Tie Meksikos “nezalež- ninkai” buvo per prievarta užėmę vie- ną katalikų bažnyčią. Visas reikalas atsidurė net pas Meksikos prezidentą. Nors jisai ir pritaria nacionalistams, bet neteisėtai atimtą nuo Katalikų bažny- čią paliėpė sugrąžinti. Prie progos už- sipuoė katalikų kunigus, kad ir jie ne-

norį pildyti šalies konstitucijos, neati- duoda į valdžios rankas netik bažnyčių, bet laikomųjų pamaldų priežiūros.

Kita-gi iš Meksikos žinia skelbia, kad tąją bažnyčią prezidentas neatida- vęs katalikams, o tik ją atėmęs nuo sek- tantų ir manęs iš jos padaryti radika- lams mokyklą.

Visur, kur tik katalikai nėra stip- riai susiorganizavę, socialistai su įvai- riais radikalais spaudžia katalikus.



Klausimai ir Atsakymai



Intencija.

KLAUSIMAS. Jeigu nepadaręs in- tencijos už ką melstis, o meldiesi, ar to- kia malda gera? *M. Kamaris.*

ATSAKYMAS. Taip, gera. Nes mel džiamės prie V. Dievo nevien tik už ką nors, kad Jo malonių sau, ar kam kitam gauti, bet taipgi dėkodami, garbindami, permaldaudami už savo, ar kitų kaltes V. Dievą.

Antra, beveik kas rytas rytmečio po- terius kalbant padaroma intencija viską atlikti didesnei Dievo garbei ir savo š- ganymui. Toji intencija jeigu nebuvo atšaukta, ji tęsiasi. Ir be aiškios inten- cijos kokią maldele kalbant vistiek tęsia- si rytą padarytoji intencija. Tik reikia ją ryte padaryti.

Pomirtinis gyvenimas.

KLAUSIMAS. Kokiame pavidale y-

ra ar turi būti pomirtinis gyvenimas? Giesmėse sako, jog ten neapsakytos gro- žybės, kaip tai gėlynų tulpių divonai, pau- kščių čiulbėjimas ir perlų žėrėjimas sie- nose ir lubose, medžioi gražiausi ir tam panašiai. Ar iš tikrų tas galėtų būti ta- me pomirtiniame gyvenime, ar tas tik kvailystė?

“Laivo” Sk. P. G. iš Detroito.

ATSAKYMAS. Pomirtinis gyveni- mas ne visų bus vienodas. Vieni, kurie visame Dievo valią užlaikė ir jau pilnai atsilygino Dievo teisybei už padarytas kaltes, bus amžinoje laimėje, antri, kurie Dievo išsižadėjo, sunkiai prieš Jį nusikal- sdami, Jo įsakymų nelaikydami, tie bus amžinoje nelaimėje. O ir amžinoji lai- mė, kaip ir amžinoji nelaimė ne visiems bus vienoda. Kas geriau pildė Dievo va- lią, kas daugiau gerų darbų padarė tas skaisčiau spindės, bus aukštesniame gar-

bės laipsnyje. Kas-gi daug Dievui nuskalto ir tai sunkiai, tas bus didesnėje savo amžinai tverenčioje nelaimėje. Apie amžinąją mūsų laimę ir laimingąjį pomirtinį gyvenimą neturime žmogaus kalboje tinkamų žodžių nei vaizdų tą viską apsaityti. Iš Šventojo Rašto žinome, kad nei akis neregėjo, nei ausis negirdėjo, nei į žmogaus širdį neįėjo tai, ką Dievas sutaisė tiems, kurie Jį myli.

Negalėdami dangaus kalba kalbėti, o norėdami bent šiokių tokių tos laimės atvaizdą sudaryti, naudojames paimtais iš šios žemės vaizdais, — gamtos grožybe. Bet ten neapsakomai yra gražiau. Ten to viso gamtos gražumo Tvėrėjas. Jeigu siaučianti mus gamta savo įvairume taip yra graži, tai ką-gi pasakyti apie Tą, kuris savo grožybės tik spindulėlių davė tai gamtai.

Giesmes sustatė žmonės žmonėms. Jose nereikia imti žodis į žodį, kaip pasakyta. Danguj bus kur kas gražiau, neapsakomai laimingiau, negu gali giesmės išreikšti. O kad žmonės tas amžinos laimės, dangaus, grožybes žemės vaizdais ir varsomis nori nupiešti, tame nėra nieko neišmintingo.

Gyvenk, Brolau, taip, kad patektumei į savo Amžinąją laimę, o daugiau neko nereikės.

Sekmadieniai Suma.

KLAUSIMAS. Kiek aš atsimenu, Lietuvoje tėveliai sakydavo, kad sekmadienyj Sumos užprašyti vieno ar kelių asmenų intencijai negalima, nes suma yra laikoma už parapijonis.

Čionai sako kai kurie kunigai, kad

sekmadienyje suma bus už fundatorius, geradėjus, ar kas kuom prisidėjo prie parapijos.

Pasirodo, kad suma esti už vieną, ar kelis asmenis, bet ne už visus parapijonus. Prašau paaiškinti. *Antanas B.*

ATSAKYMAS. Kaip Lietuvoje, taip ir Amerikoje suma dažniausia laikoma už parapiją, aišku, jeigu sumą laiko pats klebonas. Jisai tik turi pareiga, sekmadienyje, arba artymiausioj savaitės dienoje atnašauti šv. Mišias už visą parapiją.

Tamstos nurodytame atsitikime, kuomet klebonas skelbė, kad suma bus laikoma: “už fundatorius, geradėjus, ar kas kuoi prisidėjo prie parapijos,” buvo laikoma už visus parapijonus. Nes kas gi parapijonų nėra nieku prisidėjęs prie parapijos? Jusų gerb. klebonas tik kai kurių garbingesniųjų parapijonų rušis išskyrė paskelbdamas. Teisėtai ir teisingai pasielgė. Kita vėl, klebonas pilniausią teisę turi atnašauti, kad ir sumą už parapijos geradarius, o pirmadieny, ar kitą dieną už visus parapijonus.

Žvakės.

KLAUSIMAS. Girdėjau žmones kalbant, kad sudėgtos ant altorių bažnyčioje žvakės nevaškinės neturi nei kokios vertės, kad ir šimtas jų degtų. Iš dviejų vaškinių, sako, daugiau bus Dievui garbės, negu iš šimto nevaškinių. *Ant. B.*

ATSAKYMAS. Tiesą žmonės sako, nes būtina prie pamaldų reikalingis ir Bažnyčios įsakytos dvi vaškinės žvakės. Kitų žvakių gali būti tukstančiai, bet jeigu jų tarpe nebus nei vienos vaš-

kinės, tai bus pasielgta prieš Bažnyčios parėdymą ir bus nusikalsta.

Kad Dievui būtų didesnė garbė iš sudegtų žvakių reikia, kad ko Bažnyčia reikalauja būtų išpildyta, o paskui tai jau žmonių pamaldumo sužadavimo dalei galima vartoti ir labai daug šviesų. Juo didesnė iškilnė, juo daugiau šviesų, juo ir mūsų širdis lengviau prie Dievo kyla. Nevaškinės žvakės prie vaškiųjų turi savo vertę.

Atlaidai.

KLAUSIMAS. Meldžiu paaiškinti daugiau kas link atlaidų sustabdymo. Ar galima pelnyti šie atlaidai: už išpažinties atlikimą, priėmimą šv. Sakramento, už šv. Mišių klausymą, Stacijų vaikščiojimą, šv. Ražančiaus kalbėjimą ir tt.

“Laivo” Skaitytoja.

ATSAKYMAS. “Laive” po keletą kartų jau buvo aiškinta. Šiais Jubiliejais metais visus paprastuosius atlaidus galima pelnyti, tik ne sau, o skaistyklų esančioms dušioms. Atlaidas yra tai liglaikinės bausmės dovanojimas už padarytas nuodėmes. Bet kitos Dievo malonės neapimamos Jubiliejais metais. Kaip pašvenčiamąją, taip pastiprinančiąją Dievo malonę apturime eidami prie Išpažinties, prie Komunijos, klausydami šv. Mišių, eidami kryžiaus kelius etc. Tas Dievo malonės kaip pirmiau, taip ir Jubiliejais metais galime pelnyti. Taipgi galime tas malones ir gyviems pelnyti; galime ir už gyvus melstis, kad Dievas suteiktų jiems pasitaikymo malonę ir tt.

Katalikų Mirtis.

KLAUSIMAS. Prašau paaiškinti, kodėl katalikai miršta. Juk jie paliausuoti nuo pirmosios nuodėmės per Krikštą. O Adomas ir Jeva buvo nemirštančiu sutverti ir tik po jų nusidėjimo Dievo palikta buvo jiems mirti. Tai kodėl paliausuoti nuo pirmosios nuodėmės per Krikštą kaip ir nepalilusoti miršta?

“L.” sk. iš Roselando.

ATSAKYMAS. Gerai Tamsta sakai, kad lygiai katalikai ir nekrikštytieji miršta. Nes taip yra. Bet, gerbiamasai, pagalvok, kuomi skiriasi nusikaltimas nuo bausmės. Juk tai ne tas pats dalykas suvalgyti penktadieny gabalą mėsos ir už tą nusikaltimą būti amžinai pasmerktu pragaran.

Pirmieji tėvai nusikalto, valgydami užgintą vaisių. Tai nuodėmė. O bausmė -- atmetimas, mirtis, pasmerkimas.

Adomas ir Jeva širdingai gailėjosi padarę nuodėmę, nepaklausę Dievo ir nuo pragaro išsiigelbėjo, bet naturalės bausmės paliko neatmainytos. Jiedu mirė ir visa žmonių giminė už bausmę mirs. Per krikštą atgavome nusikaltimo o ne žemiškos bausmės dovanojimą, atgavome teisę įeiti į dangų, teisę kada nors išvysti Dievą ir amžinai būti laimingais.

Išpažinties Paslaptis.

KLAUSIMAS. Ar gali kunigas išduoti išpažinties paslaptį, jeigu tas rištųsi su svietiška valdžia?

“L.” skaitytojas iš New Britain, Conn.

ATSAKYMAS. Niekuomet kunigas

negali išduoti išpažinties paslapties, nors už tai jam prisieitų kaip šv. Jonui Nepamukui, gyvybę atiduoti už išpažinties slaptumą.

Jeigu-gi Tamsta po išpažinčiai susitikusi vėl išnaujo pradėsi pasakoti, ką buvai sakiusi per išpažintį, taigi pati Tamsta, supranti, kad antru atveju nebuvo išpažinties, o paprastas pasipasakojimas. Ir to pasipasakojimo slaptumą laikyti verčia tik prigimtinė teisė, o ne kitokia.

Bet kuomet Tamsta tikrai išpažintį atlieki, buk tikra, kad niekuomet to, ką nuodėmklausis iš tavo prisipažinimų girdėjo, jįsai nepasakys vistiek ar tai lies kame nors svietišką valdžią, ar ne. Drašiai tad atliki velykinę išpažintį ir kitas paragink.

Intencija.

KLAUSIMAS. Ar tik vienai intencijai buvo paskirtos šio Jubiliejaus vidurnakčio šv. Mišios nuo Šventojo Tėvo, ar jos buvo užperkamos kaž už ką norėjo? *“L.” Skait. iš New Brit.*

ATSAKYMAS. Vidurnakty šv. Mišias tik vieną kartą metuose atsitaiko laikyti, tai “piemenėlių Mišios” 25 Gruodžio dieną, pirmą Kalėdų dieną.

Tą dieną kunigai laiko trejas šventas Mišias ir laiko sulyg savo intencija už ką nori. Jubiliejaus atidarymo iškilnėse šiais metais Romoje šv. Tėvas irgi laikė šv. Mišias. Nemanau, kad Tamsta klausumei mūsų, kokia intencija ir už ką tada šv. Tėvas laikė šv. Mišias.

Įsimylėjimas.

KLAUSIMO VIETOJE. Iš Gary, Ind. vienas vedęs ir turįs vaikučių vyras rašo, kad “nesvietiškai įsimylėjęs į vieną merginą” ir prašo patarimo, kaip jam tvarką padaryti.

ATSAKYMAS. Buk Tamsta vyras, o neištizėlis. Ar ne patsai prieš Dievą ir šventuosius prižadėjai ir prisieikei buti ištikimas savo žmonai iki mirties? Tavo psieiga gali tuomet buvę liudytojai paliudyti. Atsimink Jėzaus Kristaus žodžius: “Ką tat Dievas sujungė, žmogus teneperskiria” Mat. 19, 6. Ir toliau: “Kas nors paleidžia savo pačią... ir kitą veda, svetimoteriauja; ir kas paleistą veda, svetimoteriauja” Mat. 19, 9.

“Ar jus nežinote, kad neteisiegieji nepaveldės dangaus karalystės? Neklyskite, nei paleistuviai, nei stabų garbintojai, ni svetimoteriai, nei begėdžiai, nei vaikų darkytojai, nei vagys, nei godūs, nei girtuokliai, nei piktažodžiaujantieji, nei plėšikai nepaveldės dangaus karalystės.” I Kor. 6, 9–10.

Mūsų patarimas Tamstai, — liaukis apie tuos niekus galvojęs, jeigu nori šiaip taip patekti į amžinąją savo laimę, į dangaus karalystę. Atlik velykinę išpažintį, susitaikink su Dievu, atsiprašyk pačios, mylėk vaikučius ir buk doras vyras ir ištikimas žmogus.



Ž I E D E L I A I.

OBUOLIUKAS.

Seniai, labai seniai gyveno mūsų žemėje Adomukas-našlaitis.

Tėvo visai neatminė, o motina, mirdama, kai išgirdo gailų vaiko verkimą, regis stebuklingai, pabudo ir taip suneliui tarė:

— Neverk, suneli, nedejuokie ir nesiskųskie, kad esi vargšas našlaitis, nes sunki man bus žemė numirus. Bukie geras ir, kaip tave mokiau — melskis ir dirbkie, mylėk Dievą ir žmones, nieks tavęs nenuskriaus. Melsiu gailestingojo Dievo ir Jėzaus Motinos, kad būtų tau tėvas ir motina.

Mažas Adomukas, matyt, suprato motiną, nes sukando dantis, o metęs verkti, sušuko:

— Prižadu tau, mamyte, kad busiu geras ir niekad varge nesiskųsiu.

Ir išlaikė savo žodžius, nes kai po kelių minutų motina, dar kartą jį palaiminus, numirė, jisai dejuoti nedejavo, tik ramiai, bet gausiai apšlakstė josios kapą ašaromis ir karštai pasimeldęs, kad Viešpats paimtų jį savo globon, nuėjo ieškoti tarnystės.

Klausinėdamas sau darbo, užeidavo į kiekvieną pirkia, bet žmonės tik gardžiai juokėsi, davinėjo vaikeliui reikūtę duonos ir Adomėlis vargdienėlis turėjo eiti toliau. Tokiu budu Adomėlis atėjo net trečian sodžium, kur gyveno ukininkas Jonas, visoje apielinkėje žinomas kaip geras ir darbus žmogus.

— Tegul bus pagarbintas — tarė Adomukas žengdamas Jono slenkstį.

— Per amžių amžius — atsakė namiškiai — o ką, mažuti, pasakysi? turbūt, elgetauni (ubagauni)?

— Ne, ieškau darbo! — mamytė sakė, kad gėda sveikam tiesti ranką. Gal reikalingas jums bernas?

— O tai vyras! — nusijuokė šeimininkas, — o kiek turi metų?

— Septyneri ir du mėnesiu.

— O ką moki?

— Viską! Moku ganyti žąsis ir kiaules, moku akėti, moku žolės pripiauti, malkų prinešti.

— Tai tu gal našlaitis, kad eini per žmones? — paklausė gerasai Jonas.

— Ne, — tarė Adomėlis, — tiktai tėte su mama pasimirė...

— Nu tai ką tu čia šneki! — šiek-tiek

pyko Jonienė — ar gi nežinai, kad kas neturi tėvų, tas yra našlaitis!

— Taip tai taip, bet mamytė mirdama sakė, kad Viešpats Dievas ir Švenčiausioji Panelė bus mano tėvai, tai ir išeina, jog aš ne našlaitis!

Tie Adomuko žodžiai visiems labai patiko, o Jonas nutarė priimti savo globon gerą vaikį.

Trumpu laiku gerą, darbų ir paklusnų Adomėlį visi pamilo, ir jis jautėsi laimingas.

Žiemai prisiartinus, šeimininkas davė Adomėliui savo senus kailinius, vyresnysis sunus ėbatus, jaunesnysis kepurę ir našlaitis drąsiai pasitiko žiemą.

Kepurė, tiesa, buvo taip didelė, kad slinko ant akių, kailinių rankovės siekė žemę. Bet mažutis džiaugėsi, kad jam šilta ir gera.

Truputį daugiau vargo turėjo su ėbatais, nes buvo taip dideli, kad koja sukosi į visus šonus. Bet Adomukas tuoj susiprato ir prikimšo šieno, o tada paliko dar šilčiau.

Vieną kartą, prieš Tris Karalius bernas grįžo iš miesto ir parvežė vaikeliui gražų raudoną obuoliuką.

Adomukas taip nusidžiaugė, kaip kažin-ką Atsisėdo jis ant kedės ir užsimastė...

Šeimininkai tuo tarpu galvojo, kaip tai šiuosmet reikės gyventi, kiekvienas skundėsi, kad tai šiai, tai tai negera ir norėjo to, ko neturi.

Adomėlis buvo ramus ir linksmas savo gyvenimu. Besėdėdamas mintyje jis taip pats į save kalbėjo: "Dieve Tu mano, kokie jie vargšai, tiek jiems visa-ko stoka."

Ir tik man vienam linksma ir gera...

Nu ir už ką Viešpats man davė tokią laimę?.. Turbut, motinėle išprašė!

Tad rytoj ir jis eisias bažnyčion, bet ne prašyti pas Dievą, bet Jam padėkoti.

Padėkos jis Dievui Tėvui ir Švenčiausiajai Panelėi už jų gailingumą. Anksti, anksti atsikels ir eis; ateis bažnyčion kai dar nieko nėra, nueis pas patį altorių prie Dievo Motinos, laikančios mažytį Jėzų. Bet kodėl tašai Jėzus taip vargingai buvo apsivilkęs? Juk Jam turėjo būti šalta!... Mama sakė, kad Jėzus ir tėvelius turėjo, o kentė šaltį ir badą. Kodėl gi jam, A-

domėliui, ir šilta, ir sotu, ir linksma?..

Rytoj ateis Trys Karaliai ir atneš Jėzui dovanų.. ir aš norėčiau Jam ko nors nunešti! Duosiu Jam šį raudoną obuoliuką.

Taip begalvodamas, Adomėlis ramiai užmigo. Rytoj iš ryto buvo jau pas bažnyčią; kai bažnyčią atidarė jis įėjo pirmas. Pats vienas budamas, tnoj nusiavė čebatus, užlipo ant altoriaus ir tarė:

— Švenčiausioji Panelė, ačiu Tau už viską, — už valgi, rubus ir šiltą kampa. Man taip gera, kad daugiau nieko nenoriu, bet mano šeiminkams ir visiems vargdieniams, kurie skundžiasi blogai jiems esą, padėk ir suraminkie juos! O Tu, Jėzau, priimk nuo Adomėlio obuoliuką!...

Adomėliui tai sakant, Švenčiausioji Panelė

maloniai į jį pažiūrėjo, o mažas Jėzus linksmai priėmė obuoliuką.

Maldingi žmonės atėję bažnyčion stebėte stebėjosi, iškur mažyčio Jėzaus rankutėje toks gražus obuoliukas, bet Adomėlis tik šypsojosi, bet niekam nesakė, nes mamytė išmokė, kad nereikia tuo girtis, ką Dievui duoda. O Jėzus nuolatos laikė obuolėlį ir šypsojosi į žmones.

Nuo šios dienos Švenčiausioji Panelė ir Dieviškasis Josios vaikelis dar labiau ėmė Adomėliu rupintis, pamylėjo jie ir tą žemę, kur Adomėlis gyveno, ir kiekvienas vaikelis, kuris tą dieną karštai ir tikinčiai prašys sau ar kitiems pas Dievą kokių malonių — ištikro jo prašymas bus išklaudytas. (Iš gražus skaitymėliai).



Lietuvos Žinios.



Valstybės pajamos. Praeitų metų gruod. m. siekė 58.331.692 litų 2 cnt. Išlaidos 44.610.609 lt. 55 cnt. Šių metų sausio mėn. 1 dienai liko 13.721.083 lt. 47 cnt.

Laikraščių prenumeravimas paštuose. Nuo balandžio 1 d. visose pašto įstaigose ir agenturose galima bus užsisakyti reikiamą laikraštį, neturint jokių susirašinėjimų su laikraščio administracija.

Jubiliejinė kelionė į Romą. Iš kelionei rengti komiteto pranešimu aiškėja, kad atskiro traukinio sąstatui reikiamas keliauninkų skaičius jau yra pasireiškęs. Norintieji dalyvauti dar gali užsirašyti. Visi maldininkai važiuos ir grįš vienu bendru užsienio pasu, kurį išrupins komitetas. Kiekvienas iškeliaujančių privalo turėti vidaus pasą, be to iki balandžio 15 d. privalo sumokėti

po 300 litų, kas gali ir visą 500, Lietuvos ukio banke ar jo skyriuose į Jubiliejinio komiteto einamąją sąskaitą. Kiekvienas įmokėjęs dalį ar visus pinigus privalo pranešti komitetui paso numerį, vardą, pavardę, gimimo dieną, metus, asmens žymes, nuolatinę gyvenimo vietą, užsiėmimą, tikyba, tautybę ir kame gautas pasas. Kiekvienas gali kada nori atsisakyti nuo kelionės, pranešdamas apie tai komitetui, įneštieji pinigai bus gražinti pareikalavus jų lig balandžio 30 dienos. Atsisakius gegužės mėn. bus sulaukyta 10 litų, o birželio mėn. 20 litų.

Žemės ukio paroda bus anksčiau. Parodos komitetas nutarė suruošt šių metų žemės ukio ir pramonės parodą nuo birželio 24 dienos iki 29 dienai ligšiolinė parodos aikštėj.

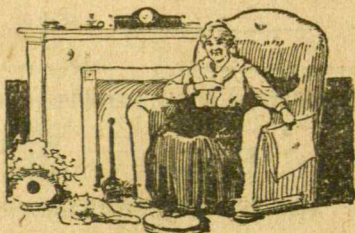
Gaminami stambus banknotai. Jau užsakyti Anglijoj didelių kupiurų bank-

notai po 500 ir 1.000 litų. Šie pinigai į apyvartą bus paleisti po kokių 3 mėnesių.

Kiek buvo gaisrų. Praeitais metais Lietuvoj buvo 941 gaisras. Iš šio skaičiaus 86 nuo perkunijos, 97 nuo padegimo, 157 kaminų nevalymo. Visi kiti nuo įvairių priežasčių.

Pagavo lenkų šnipus. Kaune iš vasario 23 į 24 d. politinė policija suėmė 3 asmenis, kaltinamus šnipinėjime lenkų naudai. Iš jų vienas vyresnysis valstybės spaustuvės tarnautojas, kitas susisiekimo ministerijos tarnautojas ir trečias — šiaip pilietis.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA



Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUI. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: "Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiarškumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

3238 So. Leavitt Str. Chicago, Ill.

NOREDAMI Pirkti, Parduoti Ar Mainyti
Visados Kreipkitės Pas Mus, Tas Jums Bus
Ant Naudos.

S. L. FABIONAS CO.

INVESTMENTS REAL ESTATE
INSURANCE

809 W. 35th Str., Chicago, Ill.

Tel. Boulevard 0611 ir 0774

Padarom Pirkimo ir Pardavimo Raštus.

Pasiekimėgai stundiam pinigūs ir
Parduodam Latvokortės.